

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

Ужгородський національний університет: зростаємо разом! Налагоджуючи співпрацю з вітчизняними й зарубіжними партнерами, улаштовуючи обміни викладачами та студентами, реалізуючи чергові проекти й загалом починаючи щось нове, альма-матер не забуває традицій. Добрим звичаєм стало відзначення іменин університету в конференц-залі урочистим засіданням ученої ради, яке влаштували й цього року на честь 73-ої річниці від заснування.

На святкуванні зібралися викладачі, студенти, випускники, представники влади, бізнесу, вітчизняні й зарубіжні освітяни, науковці. Зокрема, завітали делегації зі Сполучених Штатів Америки, Словаччини, Угорщини, Румунії, Чехії. Були й члени наглядової ради УжНУ (органу, що забезпечує громадський контроль діяльності вишу), котрі зустрілися перед тим і вирішили поточні питання.

Традиційно урочисте засідання вченої ради почали Державним Гімном України, екскурсом в історію найдавнішого ЗВО краю, одного з флагманів освіти Карпатського регіону. Відтак слово мав ректор УжНУ Володи-

Шана традиціям і рух у майбутнє

Найпотужніший виш Закарпаття відзначив 73-ліття

Фото Віталія ЗАВАДЯКА

мир Смоланка: «Зазвичай у день народження прийнято оцінювати рік, що минув, але також хочеться зазирнути в прийдешнє. У цьому контексті пригадую чудовий вислів Оскара Уайльда: «Ніщо так не допомагає творити майбутнє, як смілива мрія». Хто б міг подумати п'ять років тому, що УжНУ опиниться на вершівках рейтингів кращих університетів України, а в розпал енергетичної кризи ми не припинимо навчання ні на день, що в найнесприятливіші роки, коли закарпатські школи випускали найменше одинадцятикласників, наш виш стабільно буде в «п'ятнадцятці» за кількістю зарахованих. Тішить, що все це — реальність. В останні роки наш виш стає одним із лідерів. Тож ми зростаємо разом!»

Підтверджують слова очільника позиції УжНУ в рейтингах (у 2018 році альма-матер посіла 25 місце в консолідованому рейтингу ЗВО України, 17-е серед понад 300 вітчизняних вишів — за «Вебометріксом»), участь у різноманітних наукових проєктах (як ось «Горизонт-2020»), інтенсивна програма академічної мобільності зі сімнадцятьма університетами Європи, перемоги ужнівців у всеукраїнських та міжнародних конкурсах, олімпіадах... Притому, як зазначив В. Смоланка, УжНУ є до чого прагнути: «Україна поступово входить до Європейського Союзу, і в нас з'явився гарний шанс

створити європейську історію успіху рідного університету. А ми вже її творимо. Так, у кінці вересня в контексті святкування 800-річчя найстарішого вишу Іспанії в місті Саламанка УжНУ разом із ректорами ще сімдесяти одного закладу вищої освіти з різних куточків світу приєднався до великої хартії університетів. Перший результат цього — домовленість про початок співпраці із ЗВО Норвегії, Португалії, Греції, Австрії, Хорватії, Сербії...»

На святкуванні днів народжень прийнято вітати іменинників. Основну частину заходу присвятили виступам гостей.

Випускники УжНУ, голова Закарпатської обласної ради Михайло Рівіс і заступник Ужгородського міського голови Олександр Білак, у вітальних промовах пообіцяли й надалі розвивати спільні проєкти (до прикладу, налагодження співпраці відділення богемістики альма-матер із краєм Височина (Чехія), літній університет для найуспішніших ужгородських школярів, стажування студентів у міськраді). О. Білак також передав нашому вишу запрошення з німецького Дармштадту до участі у виставці європейських ЗВО в січні 2019 року.

Василь Яблонський, перший заступник директора Національного інституту стратегічних досліджень при Президенті України, звернув увагу на те, що найбільший навчальний заклад Закарпаття демонструє

толерантні міжнародні відносини, адже в ньому з близько 14 000 студентів тисяча — громадяни 36 країн світу.

Своєю чергою, Юрій Сенюк, заступник голови Національної науково-технологічної асоціації України, акцентував: через два роки УжНУ відзначатиме 75-ліття, а отже, пережив своєрідні три покоління.

«Перші 25 років ви ставали класичним вишем, потім — дослідницьким, орієнтованим на комерціалізацію досліджень. Сподіваюся, третє покоління зустрінете як фактично підприємницький університет, котрий генеруватиме достатній синергій для інноваційного розвитку нашої країни. У вас є все для цього. Тішуся, що спільно з нашою асоціацією УжНУ реалізує проєкт, пов'язаний із трансграничною кооперацією. Бажаю вишу флагманського курсу!» — зазначив Ю. Сенюк.

Не обійшлося того дня й без відзнак та подарунків. Під час виступу член колегіуму ректора Карлового університету в Празі Ян Благовіс Лашек відзначив зв'язки з юридичним факультетом нашого вишу, запровадження співпраці з медичним, а також зауважив, що чеський ЗВО дарує бібліотеці Ужгородського університету фахову літературу. Крім того, окремих працівників альма-матер із нагоди 73-ої річниці нагородили грамотами ректора, Закарпатської облради, Ужгородської міської ради.

Також народний депутат України Роберт Горват вручив почесну грамоту Верховної Ради доктору історичних наук, професорові УжНУ Сергію Федасі. А заступник начальника міжрегіонального управління Національного агентства України з питань державної служби у Львівській та Закарпатській областях Микола Трофименко нагородив ректора Володимира Смоланку й декана факультету суспільних наук Юрія Остапця грамотами з нагоди 100-річчя від заснування державної служби та за сприяння в підготовці кадрів.

Святкового настрою заходу додали музичний супровід камерного оркестру обласної філармонії й презентація ролика зі слоганом «Зростаємо разом!», підготованого спеціально до 73-ої річниці університету. Над створенням відео трудилися проректорка з науково-педагогічної роботи Мирослава Лендьял і працівники Медіацентру УжНУ.

На завершення присутні виконали Державний Гімн України.

Розповісти дещо з історії УжНУ «Погляд» попросив голову комітету старійшин Міжнародної асоціації випускників, очільника ради ветеранів Другої світової війни, кандидата історичних наук І. Чаваргу, який був багаторічним проректором альма-матер. Іван Михайлович пригадав: «Починаючи з 1960-их, університет бурхливо розвивався. У 1957 році я після строкової служби в армії вступив на історико-філологічний факультет і тоді брав участь у відзначенні 12-ліття нашого закладу. Після завершення навчання мене залучили до роботи в ректораті, згодом став помічником проректора, потім — проректором. У ті роки розширювали площу для навчання, матеріально-технічну базу, напрацьовували контакти з іншими вишами. І саме тоді, у другій половині шістдесятих — першій половині вісімдесятих, наш університет став відомим науковим, навчальним, виховним центром Карпатського регіону. Одне слово, була закладена основа, на якій нині розвивається УжНУ, чому я дуже тішуся».

У контексті відзначення річниці університету також відбувся семінар «Обмін досвідом стосовно внутрішньоуніверситетського забезпечення якості освіти» для деканів різних підрозділів нашого ЗВО і їхніх заступників. Лектором став Сергій Квіт, заступник голови наглядової ради УжНУ, голова вченої ради та Центру забезпечення якості освіти Національного університету «Києво-Могилянська академія», екс-міністр освіти і науки України (2014 — 2016).

Для досягнення високих показників навчання й викладання експерт радив улаштовувати опитування серед викладачів, студентів, працедавців, запроваджувати сучасні форми контролю здобувачів фаху, регулярно підвищувати кваліфікацію наставників, дотримуватися академічної доброчесності. С. Квіт запорукою успіхів університету вважає команду природу лідерства всіх представників ВНЗ й унікальну культуру вишу.

Що ж, зберігаймо самобутність, надаймо шануймо традиції і створюймо нові, генеруймо ідеї для розвитку краю, держави, продовжуймо з упевненістю рухатися в майбутнє, долаючи труднощі сьогодення. Зростаймо разом!

Ольга БРАЙЛАН,
«Погляд».

МАНДРІВКА

За враженнями – до культурної столиці Польщі!

Українсько-угорському навчально-науковому інституту доброю традицією є знайомство з першокурсниками завдяки поїздці за кордон.

Організують мандрівки для молоді структурні підрозділи УУННІ почергово. Цього року почесну місію виконали представники кафедри історії Угорщини та європейської інтеграції (торік — кафедра фізико-математичних дисциплін).

Молодь відвідала культурну столицю Польщі — Краків. Упродовж трьох днів ужнівці мандрували цим красивим містом, дізнавалися про визначні пам'ятки, а головне — накопичували позитивні емоції! Були студенти 1 й 2 курсів. Елеонора

Слуцька, котра тільки цього року вступила до нашого вишу, зазначила: «Поїздка стала просто необхідною. Наприклад, уранці другого дня подорожі ми відвідали один із найбільших концтаборів нацистської Німеччини Аушвіц-Біркенау, що дуже вразило. Я хотіла коли-небудь побачити це місце, а тут університет дав мені таку можливість, яку дуже ціную. Насправді провели три дні в Кракові — дещо замало, адже в названому місті можна весь день гуляти, оглядаючись навколо, при тому навіть не помітити, що минуло стільки часу. Ми просто насолоджувалися чудовою мандрівкою та здобули вагомий досвід».

А ось керівник групи, старший викладач кафедри історії Угорщини та європейської інте-

рації Василь Беликанич додав: «49 наших представників провели три дні в Польщі завдяки виграному грантові. Заявку подавав Благодійний фонд розвитку закарпатської угорськомовної вищої освіти, а фінансував Фонд Габора Бетлена. Подивилися визначні місця Кракова: Вавель, головну площу, Барбакан, собор святої Марії, ратушу. Відвідали головні корпуси Ягеллонського університету. Послухали лекцію в Краківській академії імені Анджея Фріча Моджевського. Із нашої ініціативи домовилися укласти базовий договір про співпрацю».

Сповнена незабутніх вражень, група повернулася додому. **Мирослава ГАРАЗДІЙ,** «Погляд».

ТУРНІР

УжНУ панував на полі!

На майданчику альма-матер біля гуртожитків на «Бамі» відбулися дружні змагання 5 колективів.

Учасники суперничали за коловою системою. Високий результат продемонструвала команда УжНУ (посіла друге місце), за яку, до речі, уболівало керівництво нашого вишу, зокрема проректор із науково-педагогічної роботи Ігор Король.

Загалом результати виявилися такими: Закарпатська ОДА — ОТП Банк — 0:1, Генеральне консульство Угорщини в Ужгороді — журналісти місцевих ЗМІ — 0:1, УжНУ — Закарпатська ОДА — 0:3, ОТП Банк — Генеральне консульство Угорщини в Ужгороді — 0:0, журналісти місцевих ЗМІ — УжНУ — 0:1, Закарпатська ОДА — Генеральне консульство Угорщини в Ужгороді — 4:1,

журналісти місцевих ЗМІ — ОТП Банк — 2:0, журналісти місцевих ЗМІ — Закарпатська ОДА — 1:3, УжНУ — ОТП Банк — 3:0, Генеральне консульство Угорщини в Ужгороді — УжНУ — 1:4.

Отож найкраще себе виявили Закарпатська обласна державна адміністрація та Ужгородський національний університет. У них — по 9 очок. Тільки краща різниця забитих та пропущених м'ячів особиста зустріч зробили переможцем представників обласної влади. Утім, ужнівці — другі, а третє місце — за журналістами. Турнір мав назву «Пануй на полі» і виправдав свої очікування: учасники намагалися продемонструвати кращи ігрові якості. Ну а вболівальники нашого вишу щиро порадили за «срібло» рідної команди.

Володимир ТАРАСЮК, «Погляд».

ДО 73-ОЇ РІЧНИЦІ УЖНУ

Повернення в студентство

Випуск медичного факультету УжНУ 1988-2018

На медичному факультеті традиційними є зібрання випускників. Ось і цього разу з'їхалися ті, хто три десятиліття тому закінчив альма-матер.

Життя по-різному в усіх складалося, вносить кожному в посвячення свої корективи, додає клопотів, труднощів, перешкод. Та незважаючи ні на що, ці люди знову разом, як і тоді — у 1988-ому... Із Закарпаття, різних міст України, а також з Угорщини, Словаччини, США. Десятки вже поважних фахівців. Спілкувалися, фотографувалися, згадували студентські роки...

Маріанна Яковчук (Кущин), акушер-геніколог Жовківської центральної районної лікарні, утішно зазначає: «Приємні спогади. Ділилися враженнями один про одного, про заняття, викладачів, університетську атмосферу. Коротко розповіли кожен про себе. Зробили прототип

світлина років молодості: стали для знімкування в тому порядку, як і колись. А ще залюбки подивилися слайд-шоу, підготовлене одним із випускників. Узагалі було що згадати: веселі, щасливі роки. Не лише з підручниками, а й із Невицьким, «Скалкою», будівельними загонами, збиранням винограду...»

Особливими стали спогади й для завідувача кафедри онкології та радіології УжНУ, доктора медичних наук Є.Готька. За час студентства Євген Степанович не тільки здобув фах: «Від зустрічі отримав справжнє задоволення, адже за допомогою спогадів занурився в молодість. Був на зібранні, коли 10 років закінчили університет. А на «20» не склалося. І ось знову через стільки часу побачив своїх однокурсників! Зійшлися на думці, що немає тих 30 років. Є просто велика перерва, на якій ми зібралися. Хороші емоції. Від душі. У нас великий колектив, тому й приїхало понад півсотні осіб. На

жаль, 11 із курсу вже відійшли в потойбічний світ. Та спогади видалися ностальгійно-приємними. Для мене ще й тому, що на першому курсі познайомився з майбутньою дружиною. У студентські роки вона була спортсменкою, представляла УжНУ в збірній із волейболу. У 1986 році ми з Іриною одружилися. На п'ятому курсі народилася донька, потім іще син... Разом і приїхали на зустріч».

...Час спілкування однокурсників минув невимушено й доволі швидко. Усі знову розіхалися в рідні місця, та енергетика студентських спогадів даватиме заряд бадьорості ще довго — до нового... побачення!

На медичному факультеті відбулася ще одна зустріч випускників: зібралися ті, у кого було 46 років від випуску. Студентський період згадали разом 45 осіб... **Володимир ТАРАСЮК,** «Погляд».

У ПІДРОЗДІЛАХ

Із ювілейним настроєм

Фото: Instagram

У жовтні поряд із річницею університету підрозділи мали і свої знакові дати. Зокрема, юристи святкували 25-річчя факультету, професійний день і розпочали в УжНУ серію днів першокурсника.

Із кафедри правознавства на економічному факультеті (до слова, зустрів 55-ліття) постав, за словами ректора Володимира Смоланки, одним із найуспішніших підрозділів альма-матер. Про це, зокрема, свідчить те, що на урочисте засідання трудового колективу юрфаку завітало чимало поважних представників влади та юристів. Серед них — колеги зі Словаччини й Чехії, перший заступник голови Закарпатської обласної ради Йосип Барто, народний депутат України, один із перших випускників юрфаку Юрій Чижмар, голова Національної асоціації адвокатів України Лідія Ізовітова, керівниця апарату Закарпатської ОДА Руслана Натуркач, очільник Головного територіального управління юстиції в Закарпатській області Євген Когутич, прокурор Закарпатської області Володимир Гаврилюк, голова Господарського суду Закарпатської області Олег Васьковський, суддя Апеляційного суду Закарпатської області Олена Кожух, голова Ради адвокатів Закарпатської області Олексій Фазекош, професорка юридичного факультету КНУ ім. Т.Шевченка Світлана Бобровник.

Слово мали проректор із науково-педагогічної роботи УжНУ Олександр Рогач, декан юрфаку Ярослав Лазур, очільник факультету міжнародних економічних відносин Микола Палінчак.

Історію заснування факультету-ювіляра згадували перший декан, професор Василь Ярема, професор Василь Фазикош, членкореспондент НАН, доктор економічних наук Василь Мікловда.

Усім, хто причетний до розвитку юрфаку, теперішній декан вручив ювілейні медалі. Своєю чергою, гості подарували фахову літературу.

Під час засідання нагородили грамотами окремих працівників професорсько-викладацького складу юрфаку.

Святкової атмосфери додали виступи заслуженого академічного Закарпатського народного хору.

Відзначали й менш офіційно: пікніком у санаторії-профілакторії УжНУ «Скалка». Змагалися в приготуванні бограчу й інших страв, співали та загалом весело проводили час. Крім того, на спортивному майданчику біля четвертого гуртожитку влаштували футбольний турнір, приурочений до Дня юриста.

Кульмінацією всіх святкувань стала шоу-програма в Закарпатському облмуздрамтеатрі. Ведучими були випускники підрозділу Богдан Штефанюк і Володимир Гончарук. Я.Лазур привітав викладачів і студентів, вручив грамоти організаторам заходу.

До присутніх звернувся й голова Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури, президент Спілки адвокатів України Олександр Дроздов, заступник керівника Головного управління ДФС у Закарпатській області Степан Кіяк, заступник начальника Закарпатської митниці ДФС Микола Ясевич, заступник міського голови Ужгорода, доцент Василь Гомонай, голова Ужгородського міськрайонного суду Віктор Данко, доцент кафедри конституційного права та порівняльного правознавства Роман Сарай, віце-президент Федерації лижного спорту України Станіслав Кравчук.

Родзинкою вечора став конкурс «Міс юридичного факультету», який присвятили українській тематиці. 9 претенденток на титул постали двічі в сукнях з елементами національної вишивки, в образах козачок, а насамкінець вийшли в довгих ніжних сукнях і у вінках із колосся.

Поміж дефіле глядачів розважили співаки Володимир Луцьків, Владислава Авдєєнко, Мар'яна Жемонська, танцювальні колективи Blitz і «Джерельця Карпат». Команди КВН юрфаку «Без мандата», «Лихие», «Лазур band» подарували публіці чимало усмішок.

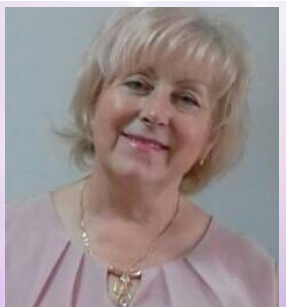
Найгарнішою дівчиною правники обрали Ірину Репинець, першою віце-міс стала Антоніна Крайняк, а другою — Дарина Грицула.

Бажаємо колективу юристів наснаги й подальших успіхів! **Ольга БРАЙЛЯН,** «Погляд».

ВІТАЄМО

У Марії ЧОРНІЙ – ювілей!

Без цієї людини складно уявити відділ краснавної літератури «Карпатика» Наукової бібліотеки УжНУ, бо у свою роботу М.ЧОРНІЙ уже багато років віддано й щиро вкладає душу. А 24 жовтня Марія Іванівна відзначила ювілей. Редакція «Погляду» щиро вітає зі святом і бажає іменинниці наповненого щастям життя, здоров'я, радості й душевного тепла. А ще нехай щодень розпалює нові вогники творчості, натхнення та адресує ювіляриці в конвертах сьогоднішнє лише добро!

ЗНАЙОМСТВО

Майбутні «першачки» у гостях в УжНУ

За традицією, наш виш знову приймав потенційних абітурієнтів.

Учні могли побачити підрозділи УжНУ та познайомитися з їх представниками. День відкритих дверей розпочав очільник нашого вишу Володимир Смоланка та проректор із науково-педагогічної роботи Ігор Король, котрі зустрілися з директорами ужгородських шкіл. У малій залі ректорату гостям представили результати зарахування вступної кампанії 2018 року. Також обговорювали питання щодо професій, які дуже потрібні сьогодні в навчальних закладах.

Продовжили захід уже у великому залі ректорату, де з нетерпінням чекали майбутні абітурієнти. Також своєю присутністю порадували гості: Богдан Андрій, голова Ужгородської міської ради; Марина Пуківська, начальниця управління освіти Ужгородської міської ради; Юрій Фушич, директор Закарпатського обласного центру зайнятості; Сергій Олексіюк, директор Ужгородського міського центру зайнятості; Ігор Чопко, заступник генерального директора з інженерно-технічних питань ТОВ «Джейбіл Сьоркіт Юкрейн Лімітед».

Насамперед теплими словами учнів привітав В.Смоланка, запевнивши: «У нас ви не тільки

здобудете знання, а й відкриєте для себе новий світ у науці, зможете спілкуватися з цікавими людьми та знайти нових друзів. Наш університет має понад 90 закордонних партнерів — від Угорщини до США. Тому стажування за кордоном для викладачів, практика, семестрове чи річне навчання для студентів — звична справа для нашого закладу. До прикладу, цього тижня (на час зустрічі — прим. авт.) представник посольства США в Україні приїде до Ужгорода, щоб запросити наших студентів узяти участь у програмі Global UGRAD і поїхати навчатися до Сполучених Штатів Америки. Усі витрати на приїзд, проживання та навчання компенсують».

Після свого виступу ректор також окремо привітав та вручив подарунки кращим учням, котрі вибороли 1 місце в третьому етапі всеукраїнських учнівських олімпіад із різних предметів та в другому етапі Малих академії. Наступні привітання для наших гостей пролунали від голови Ужгородської міської ради Богдана Андрія.

І.Король виступив із презентацією, у якій показав фрагменти із життя нашого університету, а також проінформував про можливість самореалізації, дозвілля, факультети, проекти та міжнародні освітні програми.

Ганна ДРАГУН,

студентка відділення журналістики.

Фото: офіційний сайт УжНУ

Альма-матер не годує жданиками, а готова небо прихилити для тих, хто прагне добре навчатися та стати справжнім фахівцем. Думаєте, я передаю кути меду? Зовсім ні!

Переконалися в правдивості моїх тверджень могли й старшокласники, котрі завітали до УжНУ на День відкритих дверей. Усі факультети вишу та українсько-угорський навчально-науковий інститут радо приймали абітурієнтів. І не просто розказували, а показували, як насправді живеться ужнівцям. «Погляд» цього разу побував в УУННІ.

Спочатку зі школярами спілкувався заступник директора інституту, доцент кафедри фізико-математичних дисциплін Віктор Трошкі. Розповів про історію інституту, назвав нинішні структурні його підрозділи. Говорив і про навчальний процес, наукову роботу, дозвілля та перспективи працевлаштування. Далі учні мали екскурсію інститутом: побачили фізичну лабораторію, краєзнавчий та археологічний музей, студію міжнародних відносин, комп'ютерну лабораторію та лінгфонний кабінет.

До українсько-угорського навчально-наукового інституту завітали в основному одинадцятикласники. І більшість із них уже знають: вступатимуть до УжНУ. Ужгородець Натан Ткачук розповів: «Хочу навчатися в рідному місті. До університету зручно добиратися. Також є можливість їздити Європою, бачити, як там здобувають фах. Це дуже цікаво». Ровесниця хлопця Вівієн Павлик додала: «Мені подобається зарубіжна література. А ще прагну

вдосконалити рівень угорської. Захоплююся цією мовою».

Про своє студентське життя учням розповідали й здобувачі фаху. Нинішня магістрантка УУННІ Сабіна Штаєр зауважила: «Мені навчання в УжНУ дає багато чого: тут є змога здобувати фах за програмами обміну, подорожувати, публікуватися в наукових виданнях, знайомитися з цікавими людьми, загалом набувати надзвичайно цінного досвіду».

Інститут справді має чим вразити абітурієнтів. Насамперед — умовами проживання та навчання. Гуртожиток, лабораторії оснащені, як за кордоном. Серед додаткових можливостей молоді привабливо змога змінювати напрямок обраної спеціальності. І це ще далеко не всі переваги. Директор інституту Олександр Шпеник зазначив: «Студенти подають на різні грантові проекти. І багато хто отримує додаткові фінансові джерела. Крім того, у рамках подвійного диплому, стажувань

молодь учиться щонайменше два місяці, а то й цілий семестр за кордоном. Нещодавно наші студенти повернулися з Італії. Перед тим були в Будапешті. Щодо Дня відкритих дверей, то одна справа, коли розказуєш і показуєш фото, інша — коли майбутній абітурієнт приходить і бачить, що таке лабораторія, бібліотека в університетському розумінні; як живуть та вчаться юнаки й дівчата. Саме такі заходи сприяють тому, що кількість студентів нашого інституту й університету загалом зростає».

За схожим сценарієм День відкритих дверей відбувався на всіх факультетах УжНУ. Важливо: крім наперед спланованої програми, учні могли безпосередньо спілкуватися зі студентами й у такий, неформальний, спосіб більше дізнатися про університет, який уже недовзі може стати їм своєрідною другою домівкою. Ужгородський національний радо відчиняє двері...

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

СВЯТО

Із днем народження, альма-матер!

Дорогі викладачі, співробітники, студенти Ужгородського національного університету!

У чудові жовтнево-сонячні дні ми знову мали привід для радощів: нашій альма-матер виповнилося 73 роки!

Подолано ще одну вагому сходинку в розвитку найстарішого в області закладу вищої освіти. Ми планували, реалізовували задумане, створювали, закладаючи фундамент для нових звершень.

У чергову річницю згадуємо не тільки про здобутки, пишаємось не лише власними випускниками, яких чимало підготували для різних галузей, а й тими, хто навчав здобувачів фаху, хто формував підвалини власне вишу. Уклін ветеранам університету, усім, хто продовжує добрі традиції УжНУ. Упевнений, наш заклад і надалі розвиватиметься, незважаючи ні на які труднощі та виклики часу. Адже сила альма-матер — у зв'язку між поколіннями, збагаченні досвідом, бажанні бути на вістрі сьогодення й майбутнього з урахуванням здобутків минулого.

Вітаю вас із днем народження університету, усім — здоров'я, добра, наснаги в праці та успіхів!

Володимир СМОЛАНКА,
ректор УжНУ, професор.

МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ

Інтеграція в освітній простір ЄС триває

Особливу роль у налагодженні контактів із закордонними партнерами відводиться нашим найближчим сусідам. Зокрема, словацьким колегам.

Так, нещодавно відбулася зустріч декана факультету міжнародних економічних відносин, професора Миколи Палінчака з керівництвом Високої школи Danubius (м. Сладковіче, Словачина). Учасники заходу обговорили форми співпраці між вишами, а також перспективи участі викладачів факультету МEB у програмі Erasmus.

Микола Михайлович акцентував увагу на проведенні щорічних спільних наукових конференцій, що вже стало хорошою традицією для підрозділу. Крім того, було узгоджено питання щодо закордонної публікації новітніх монографічних досліджень у галузі міжнародної політики та економіки.

За інф. факультету міжнародних економічних відносин.

ТІЛЬКИ ФАКТ

У складі УжНУ функціонують

20 факультетів, 2 навчально-наукові інститути та 111 кафедр. Наш університет входить до переліку найкращих вітчизняних закладів

вищої освіти за показниками освітньої, наукової, міжнародної, інноваційної та інформаційної діяльності.

ОБМІН

За американською мрією

Студенти нашого вишу першими дізналися про умови участі в програмі обміну для представників вищих навчальних закладів (Global Undergraduate Exchange Program) у 2019 році.

У залі вченої ради відбулася зустріч із заступником та помічницею аташе з питань культури Посольства США в Україні Майклом Хакеттом і Вікторією Михайленко відповідно. На заході також були проректор із науково-педагогічної роботи УжНУ Мирослава Лендзель та очільниця відділу міжнародних зв'язків Оксана Свеженцева.

Учасники програми можуть безкоштовно навчатися в Сполучених Штатах Америки (фінансування надають уряд цієї країни й організація World Learning). Переліт і проживання також оплачують.

Варто зазначити, що одна зі студенток Ужгородського університету виграла грант і тепер перебуває за океаном. А умови відбору учасників такі: мати більше ніж 18 років, бути студентами 1, 2, 3 курсів, навчатися успішно (подати відповідні документи, перекладені в бюро англійською). Серед вагомих критеріїв також — активна громадська, волонтерська, спортивна діяльність. Звичайно,

необхідно володіти англійською хоч би на розмовному рівні.

Організатори наголосили: шукають амбіційних особистостей, котрі хочуть і можуть чогось досягти. Саме тому 75 % того, що студента приймуть, залежить від двох есе, у яких, зокрема, потрібно написати про власну мотивацію.

До того ж необхідними є два рекомендаційні листи від викладачів, керівників проектів, громадських організацій тощо.

В.Михайленко зауважила: «До США мають поїхати українські культурні амбасадори, тобто ті, хто зможе розповісти про нашу країну, цінності й традиції, гідно представити всю націю».

Відбір учасників відбувається трьома етапами: подання онлайн-анкет на сайті worldlearning.org (1 листопада — 31 грудня 2018 року) — бесіда англійською з представниками журі — складання TOEFL.

Презентована програма зацікавила значну кількість присутніх ужнівців, і вони ставили чимало запитань. Тож бажано охочим випробувати сили й реалізувати американську мрію.

Докладніше про Global Undergraduate Exchange Program дізнавайтесь за телефоном (044) 521-50-43.

Ольга БРАЙЛЯН,
«Погляд».

ПРЕЗЕНТАЦІЯ

«Соняхи» як дзеркало іловайської трагедії

На факультеті іноземної філології представили книжку «Соняхи». Авторкою повісті є доцентка кафедри французької філології ЛНУ ім. Івана Франка, випускниця ФІФ УжНУ Ольга Чапля.

Головною темою твору (його переклала, до речі, англійською Анастасія Середюк) стали бойові дії в серпні 2014 року в місті Іловайськ.

Захід почали з розповіді про ідею написання повісті та про роботу над нею. Щоб передати емоції головного героя, Ольга Степанівна зачитала декілька уривків, які вразили присутніх викладачів та студентів. Авторка зізналася: написавши твір, хотіла привернути увагу читачів до проблем війни. А це — постійні обстріли, вибухи, що вже стали звичним явищем для тих, хто знаходиться на лінії розмежування.

«Соняшники — уособлення душі України, яка то розквітала, то всихала», — пояснила назву письменниці.

Після захопливої лекції охочі ставили запитання авторці, котра з ентузіазмом на них відповідала. Завершили зустріч «автографсе-

сією» і докладнішим ознайомленням із художнім твором.

Тетяна ПРОДАНЕЦЬ,

студентка відділення журналістики.

ЗУСТРІЧ

Візити відомих людей до нашого вишу — явище звичне. Гості діляться досвідом, а ужнівці мають потім не один привід для порівнянь, формування власних висновків. Такою стала й зустріч словацького літературного критика Володимира Барборика з викладачами та студентами-словаками філологічного факультету.

Розпочав захід, відрекомендувавши В.Барборика, Матей Масарик — іноземний лектор, котрий виграв конкурс і тепер працює старшим викладачем кафедри словацької філології. Тему бесіди гість обрав доволі дискусійну — розповідь про словацького поета Мирослава Валека, який відзначався, зокрема, контроверсійністю (за це його порівнювали з Йозефом Тисо, президентом Першої Словацької Республіки). Звідси й неоднозначне ставлення до М.Валека — дехто вважає, що він чимало зробив для культури, оскільки мав відповідну посаду міністра, а хтось переконаний: митцю не слід займатися політичною діяльністю.

Щодо творчих потуг, то словацький поет запам'ятовує певною революційністю: долав стереотипи, натомість пропонуючи нові світоглядні ідеї, притаманні тогочасно. Пан Володимир зазначив: «Дослі-

Недосказане про Валека

музиканти часто використовують поезію згаданого автора, як зазначив лектор. Ще торік до 90-річчя пана Мирослава створили документальний фільм, що став успішним та популярним.

Як би там не було, а М.Валека — творча особистість, тож, зрозуміло, є дискусійною. Такі ж діалоги, як нинішня лекція, свідчать про вагому зацікавленість поетом.

Після зустрічі В.Барборик зауважив: «В Ужгороді я вперше, але давно хотів відвідати Закарпаття, яке багато років було історично й культурно пов'язане зі Словаччиною. Місто мене зачарувало та надихнуло».

Студенти також лишилися задоволеними та сповненими дискусійних вражень, адже після лекції індивідуально спілкувалися з гостем, ставили додаткові запитання, аби якомога більше дізнатися про діяча, який творив у сусідній країні.

Наступного дня з молоддю словацького відділення спілкувався Радослав Пасія. Зустріч лектор присвятив темі щодо теоретичних аспектів дослідження східнокарпатського прикордонного регіону.

Мирослава ГАРАЗДІЙ,

«Погляд».

ПЕРСПЕКТИВА — Є!

Роботодавці шукають студентів,
або в УжНУ — «Дні кар'єри ЄС»

Вітальне слово В.АНДРЕЙКА під час урочистостей

До альма-матер укотре завітали представники двітчизняного та міжнародного бізнесу, щоб поінформувати молодь про особливості різних професій та краще придивитися до нинішніх студентів як майбутніх працівників. Своєю чергою, юнаки й дівчата ставили роботодавцям запитання, а також записувалися на стажування чи співбесіду. І це ще не все, що відбувалося на «Днях кар'єри ЄС».

Спілкування представників фірм та здобувачів фаху в стінах альма-матер нерідко переростає в конструктивний діалог, наслідком якого є налагодження ділових контактів. «Поспілкувавшись торік, деякі працедавці знайшли собі потрібних кваліфікованих співробітників. Так можна пояснити те, що представники різних організацій приходять до нас знову. Для молоді УжНУ це також важливо, адже «Дні кар'єри ЄС» чітко відображають необхідність зв'язку між практичними навичками й здобутими в університеті теоретичними знаннями», — зазначив Віталій Андрейко, доцент кафедри міжнародних студій та суспільних комунікацій, заступник декана факультету історії та міжнародних відносин, заступник директора Інформаційного центру ЄС ДВНЗ «УжНУ» (названий центр — співорганізатор заходу).

На урочистості, які відбулися в холі головного корпусу УжНУ, завітало чимало поважних гостей. Серед них, зокрема, — заступник Ужгородського міського голови Олександр Білак, котрий зауважив: такі заходи, як «Дні кар'єри ЄС» є шансом залишити молодь у рідному місті, адже чимало українців нині поповнюють лави

заробітчан за кордоном. «Важливо підтримувати схожі ініціативи, аби люди залишалися тут. Тоді створюватимуться робочі місця, відповідно наповнюватиметься міський бюджет, що в цілому сприятиме розвитку Ужгорода», — зауважив О.Білак.

Своєрідним містком між працедавцями та студентами, власне, і стала альма-матер. А знайомство сторін у пропонуваному форматі може стати першим серйозним кроком до успішної кар'єри майбутніх випускників. Так, проректор із науково-педагогічної роботи Ігор Король зазначив: «Ми розглядаємо університет не просто як місце, де молодь здобуває теоретичні знання, а насамперед як місце, де юнаки та дівчата готуються до роботи. І місія сучасного вишу полягає не лише в тому, аби навчати вихованців на лекціях, практичних заняттях, а й щоб випустити ефективних, конкурентоспроможних фахівців».

Крім офіційної, вітальної, частини, захід (до речі, відбувався в рамках проекту «Інформаційна підтримка молоді та мереж ЄС в Україні») передбачав і безкоштовні тренінги. Один із таких — щодо фінансової грамотності. Виявляється, указана тема неабияк зацікавила студентів. Захопливою розповіддю

Студенти УжНУ та інші учасники тренінгу з фінансової грамотності

та харизмою вразив і сам лектор Василь Дідичин, засновник провулку «Гірчичне зерно», що став не просто успішним бізнес-проектом, а справжньою родзинкою Ужгорода. Лектор ділився досвідом, а власне заняття провів у дещо нестандартній формі — учасники занурилися в «Життєвий капітал». Це популярна гра, у якій змодельовано ситуації, що вчать керувати грошима та примножувати їх.

Ужнівській молоді ділові ігри сподобалися. Наприклад, другокурсниці факультету міжнародних економічних відносин Тетяна Гичка розповіла: «У «Життєвому капіталі» була не вперше. Часто відвіую схожі заняття, адже вони щоразу

роблять новий крок до самовдосконалення. Найбільше з нинішнього тренінгу запам'яталася порада, що гроші не повинні в жодному разі ставати самоціллю. Вони є тільки інструментом для досягнення поставленої мети». А для студентки 4 курсу цього ж підрозділу Катерини Пасьович ділова гра виявилася дебютною. Однак дівчина прийшла теоретично «підковану»: нещодавно прочитала книжку з фінансової грамотності, яка, за словами співрозмовниці, «просто перевернула свідомість»: «Шкода, що я доволі пізно почала вивчати цю сферу життя. Усе значно складніше, ніж можемо уявити. В основі гри — так звані «щурячі перегони».

Мені б не хотілося бути «щуром», котрий бігає за колом. Найдужче вразили три позиції: 1) наразі я є таким «щуром», 2) можу перестати ним бути, 3) хоч іще студентка, утім, мені цілком реально вийти з того кола. У це й вірю».

...Доки одні учасники ставали фінансово грамотнішими, інші дізнавалися, як писати успішні проекти, ефективно спілкуватися під час співбесіди та як не стати жертвою торгівлі людьми. Одне слово, «Дні кар'єри ЄС» виявилися доброю нагодою розвинути навички, важливі для професійного зростання та самовдосконалення.

Мирослава ГАРАЗДІЙ,

«Погляд».

ДО 73-ОЇ РІЧНИЦІ УЖНУ

Познайомилися в «Скалці»...

3 історії однієї студентської сімейної пари

Для кожного, хто пройшов школу альма-матер, вона дорога по-особливому. Хтось завдячує рідному університету здобутими знаннями, хтось згадує змістовне дозвілля, а комусь заклад допоміг створити сім'ю. Саме до таких належать Світлана та Іван ОПАЛЕНИКИ.

«Ми познайомилися на університетській базі відпочинку «Скалка», — згадує Світлана Борисівна, яка закінчила університет 1975 року. — Мій майбутній чоловік там грав у настільний теніс. Дуже добре грав. Багатьом давав фору: міг навіть відбивати м'яч дощечкою або підшоною кеда. Мав чудову реакцію — запоруку перемог. Водночас реально оцінював свої можливості, умів реагувати на поразки. У грі по-спортивному ставав азартним. Мені ще пару в бадмінтон складав. Запам'ятався й тим, що був красивий, статний, одразу впав в око».

Іван Степанович і Світлана Борисівна зустрілися 4 роки. Дружина згадує, що її чоловік завжди жартував, додаючи цей період до сімейного стажу. Підтримували одне одного. С.Опаленик навіть допоміг коханому писати дипломну роботу, не розуміючи у темі. Згодом її, випускниці філологічного факультету, тодішній декан Павло Чука запропонував лишитися, та вимушена була відмовити: раніше пообіцяла подрузі, що разом працюватимуть в одній школі (така вона, справжня студентська дружба!).

А ось чоловік, який дещо пізніше закінчив університет, не лише здобув омріяний фах, а й славу справжнього спортсмена. Він, корінний ужгородець, змалку полюбив спорт. Пробував себе в різних видах: футболі, волейболі, тенісі... Та найбільше виявився відданим пінг-пону. Як згадує Олексій Симо-

У грі Іван ОПАЛЕНИК завжди був сконцентрованим

нов, ветеран настільного тенісу Закарпаття, один зі співорганізаторів турніру пам'яті І.Опаленика (Іван Степанович помер 2015 року; змагання відбулися в ужгородському спорткомплексі «Юність» на початку жовтня, брали участь усі очі в різних вікових категоріях), ідеться про технічного, атакуючого гравця, класичного лівшу, який умів надзвичайно закрутити м'яч. Невипадково чоловік Світлани Борисівни досягнув і високих результатів. Так, не тільки багаторазово ставав чемпіоном області в особистому та командному заліках, а й майстром спорту (доволі рано!), чемпіоном України серед школярів, призером чемпіонату України в парному розряді (разом із Сергієм Ковальовим) серед дорослих. А у складі команди Ужгородського університету піднявся на другу сходинку п'єдесталу в чемпіонаті СРСР із-поміж вищих навчальних закладів. А ще грав із дітьми, допомагав їм набувати майстерності. Брав участь у майже всіх тоді доволі популярних матчевих зустрічах закарпатців і спортсменів із сусідніх країн...

Разом із Світланою Борисів-

ною виховали двох дітей: сина Андрія й доньку Катерину, котра, до речі, теж любить настільний теніс. А тепер зростають ще й троє онуків: Беата, Інеса та Джонардан.

С.Опаленик згадує період в університеті як один із найкращих у житті. Адже тоді не тільки вдалося познайомитися з майбутнім чоловіком. «Якби не студентські роки, багато чого б не побачила, не відчула. Їздили на практику до Ясної Поляни, Пушкіно. Ходили в гуртожиток, що на набережній, у гості. У будівлі, де тепер медичний факультет, організували чимало вечорів, куди теж ходили. Було багато молоді. Я добре вчилася. Нас вступило семеро учнів із класу. Значний вплив мала класний керівник Раїса Марківна, дружина доцента університету Віктора Івановича Ариповського», — згадує С.Опаленик. І на завершення нашої розмови порадила студентам цінувати перебування в альма-матер та з користю використовувати його. Як для навчання, так і для відпочинку...

Володимир ТАРАСЮК,
«Погляд».

Конференційна осінь

Річницю УжНУ його науковці зустрічають різними здобутками, зокрема й організацією конференцій. Нижче — мова про окремі з них.

Плідну осінь розпочала міжнародна науково-практична конференція «Актуальні питання у сфері надання комплексних послуг особам з інвалідністю».

У заході взяли участь спеціалісти зі Швейцарії, Франції та України. Захід спільно організували благодійна організація «Комітет медичної допомоги на Закарпатті», Швейцарська асоціація «Парасолька» і факультет здоров'я та фізичного виховання УжНУ за підтримки департаменту соціального захисту населення Закарпатської ОДА.

Протягом кількох днів учасники розглядали питання системи надання комплексних послуг на засадах мультидисциплінарного підходу особам з інвалідністю. На секційних зібраннях, зокрема, виступили доповідачі зі Швейцарії та України, які запропонували низку ідей для покращення життя людей з інвалідністю.

Роботою потішив і фізичний факультет, організувавши VIII Українську конференцію з фізики напівпровідників. Розпочали захід університетська народна чоловіча хорова капела «Боян» та Заслужений академічний Закарпатський народний хор. Із вітальним словом виступив ректор УжНУ Володимир Смоланка. Він зазначив: приємно

приймати форуми такого високого рівня. Висловив надію, що науковий захід стане плідним, адже учасники поділяться новими ідеями та успіхами в обраній сфері. Своєю чергою, заступник міністра освіти і науки України, доктор фізико-математичних наук Максим Стріха теж радо відвідав конференцію: особливо тому, що фізиці напівпровідників віддав більшість життя; а ще приїхав до міста, яке постійно тішить інтелектуальними здобутками.

Представники з наукових центрів України та закордоння обговорювали нові результати, стан і перспективи в галузі фізики напівпровідників. Основними напрямками роботи конференції були: фізичні явища в об'ємі та на поверхні напівпровідників, фізичні явища в низькорозмірних структурах, фізика напівпровідникових приладів, проблемні питання мікро- та наноелектроніки, сучасні фізико-технічні аспекти напівпровідників тощо.

На географічному факультеті вже вдев'яте відбулася міжнародна науково-практична конференція «Нові технології в геодезії, землепорядкуванні, лісовпорядкуванні та природоохористуванні». Захід організовують з 2006 р. Нині до УжНУ знову завітали фахівці з різних областей України та з-за кордону. Присутні обговорили різні питання за темою конференції.

Зоя БРЮХОВИЧ,
студентка відділення журналістики.

Р. С. Продовження розповіді про конференції — на стор. 6.

ТІЛЬКИ ФАКТ

Із нагоди 73-ої річниці нашого університету керівниця філологічного факультету Галина Шумицька із заступником декана з виховної роботи Олегом Хававчаком вручили студентам-активістам подяки за помітну роль у громадському житті підрозділу, організацію відпочинку для молоді.

ЮВІЛЕЙНЕ

Викладач та студент раніше не бачились — і тут саме те перше заняття, яке або стане спільним знаменником для подальшої плідної співпраці, або ж закладе основи іншого, менш продуктивного формату взаємодії, показавши відмінність інтересів та поставленої мети. Таке собі реаліті-шоу «Дружба наосліп» виникає під час чи не кожного знайомства наставників і вихованців. Тільки прожити під одним університетським дахом слід не тиждень — щонайменше семестр, а то й усі роки навчання. Деякі своєрідні дуети «педагог — учень» назавжди розходяться своїми стежками, а інші стають ювілярку життям. М.Кухта обрала педагогічний шлях — іміджевий у 1970-их роках. «Співвідношення абітурієнтів і зарахованих на навчання в Мукачівське педагогічне училище (1973) красномовно це засвідчує — 18:1. Перемогу в такому конкурсі я сприйняла не як вітлення дитячої мрії стати вчителем, а як успішне подолання першого неймовірно складного життєвого випробування. Переконала, що переборені самостійно (у нас репетиторів не було!) бар'єри на шляху до мети не просто загартовують і мотивують, а додають впевненості й цілеспрямованості», — згадує співрозмовниця.

Далі професійна стежка простелилася до УжДУ на філологічний факультет, куди М.Кухта з червоним дипломом вступила поза конкурсом (1978 р.). «Запам'ятався єдиний для мене вступний іспит із профільного предмету: доценти філфаку Світлана Василівна Макара й Людмила Павливна Бородіна поставили «відмінно». Емоції щасливого вступного іспиту настільки сильні, що кожна зустріч із цими викладачами, уже як із колегами, дарує позитивні асоціації того віддаленого в часі, але дуже важливого кар'єрного

Дружба наосліп, або Марія КУХТА — наставниця з плеяди мудрих та сучасних...

кому довірялося одразу... Мої університетські роки — уже позаду, а ось спілкування з наставницею продовжується. І я з увічненістю можу сказати: М.Кухта стала мені чудовим другом та порадицею, людиною, із якою завжди приємно зустрітися в місті за філіжанкою кави. Саме в такій неформальній обстановці, попри значну скромність наставниці, і вдалося дізнатися про ювілейну дату народження...

Назвали Марією, бо народилася на велике свято — Покрову (тож дата майже збігається в часі й із народженням альма-матер, що, думаю, не випадково, бо педагоги в нашому виші — люди особливі!). І цей покров Богоматері супроводжує ювілярку життям. М.Кухта обрала педагогічний шлях — іміджевий у 1970-их роках. «Співвідношення абітурієнтів і зарахованих на навчання в Мукачівське педагогічне училище (1973) красномовно це засвідчує — 18:1. Перемогу в такому конкурсі я сприйняла не як вітлення дитячої мрії стати вчителем, а як успішне подолання першого неймовірно складного життєвого випробування. Переконала, що переборені самостійно (у нас репетиторів не було!) бар'єри на шляху до мети не просто загартовують і мотивують, а додають впевненості й цілеспрямованості», — згадує співрозмовниця.

Далі професійна стежка простелилася до УжДУ на філологічний факультет, куди М.Кухта з червоним дипломом вступила поза конкурсом (1978 р.). «Запам'ятався єдиний для мене вступний іспит із профільного предмету: доценти філфаку Світлана Василівна Макара й Людмила Павливна Бородіна поставили «відмінно». Емоції щасливого вступного іспиту настільки сильні, що кожна зустріч із цими викладачами, уже як із колегами, дарує позитивні асоціації того віддаленого в часі, але дуже важливого кар'єрного

моменту», — додала Марія Іванівна. А успішних кар'єрних митей і справді вистачало: наприклад, захист кандидатської дисертації в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка (1998 р.). Дослідниця аналізувала виховний потенціал педагогічної преси Закарпаття 20 — 30-их рр. ХХ ст.

Викладачем від Бога називають М.Кухту в студентських кулуарах. Професія педагога вимагає вміння відчувати запити соціуму, учити вихованця жити. Крім того, переконана ювілярка, учитель повинен володіти «педагогічним оптимізмом, що ототожнюється з фасилітативністю в стосунках, вірою в учня, його потенціал. Навіть у найскладніших ситуаціях педагогічний оптимізм не дозволяє опустити руки, а стимулює до пошуку й співпраці». Усе це помічають і відчувають студенти. Ось, наприклад, магістрантка українського відділення Руслана Парашук зазначила: «Є вчителі, котрі готують справжніх фахівців, а є такі, як Марія Іванівна, — хто і чудово викладає, і нагадує нам: потрібно бути доброю людиною, жінкою, мамою. Наставниця з першого знайомства завуювала нашу прихильність, викликала бажання ходити на всі пари й переймати досвід».

Тепло відгукуються про нашу ювілярку й випускники. Юлія Медюк розповіла: «Марія Іванівна — із тих, хто завітав до нас зі своїм предметом на один семестр, та залишився в душі надовго. Тішить, що ми добре потоваришували й поза межами університету: відвідували презентації, обмінювалися враженнями від книжок. Наставницю

завжди приємно зустрічати в місті, із пливом років вона широко радіє успіхам своїх студентів. А знання з психології й тепер допомагають

мені в різних життєвих ситуаціях». Водночас у викладацькій практиці М.Кухти траплялися й неординарні випадки. Вона згадує: «Запам'ятався букет яскраво синіх троянд, який подарували студенти-філологи з надписом: «За нестандартні лекції — нестандартні квіти». Або така кумедна оказія: перша за розкладом пара на факультеті романо-германської філології, де в аудиторії № 533 уміщалося понад 100 студентів. Яблуку впасти ніде; пробираюся вузьким лабіринтом від вхідних дверей до кафедри... Правда, поведінка студентів видалася дещо незвичною, але я подумала: листопада мряка, рання пора... Починаємо працювати. Приблизно на п'ятнадцятій хвилині лекції в кінці одного з трьох довгих і переповнених рядів помічаю голову завідувача моєї кафедри, котрий, як і вихованці, ретельно щось занотовує. А тоді підводиться, чемно дякує мені та студентам і каже, що поступається місцем ☺».

До слова, про колег. Вони також лише добре відгукуються про М.Кухту. Ось Ірина Козубовська, завідувачка кафедри, де працює Марія Іванівна, зазначила: «Це надзвичайно ерудована, інтелігентна людина. У роботі зі студентами використовує дійсно інноваційні методи. Цікаво подає лекції, працює над нетрадиційними формами проведення практичних занять. Гуманізм, доброзичливість, скромність, чесність, відповідальність, працьовитість — основні риси характеру колегині. А ще вона завжди готова допомогти людям; особливо цінними є її поради молодим викладачам».

«Я не могла не спитати, про що мріє людина, котра знайшла себе, утвердилася в професії й загалом, здається, уже всього найважливішого в житті досягла. А ось відповідь виявилася нестандартною, мов сині троянди, про які йшлося вище: «Розумію, виглядатиму наївною, однак моя мрія — підвищити виховний потенціал причетних до відповідного процесу дорослих. Адже всі «плюси» і «мінуси» життєвого сценарію кожного з нас програмуються в дитинстві й залежать від мудрості, а точніше — від педагогічного потенціалу тих, хто з нами контактує. Слід негайно відмовитися від бруталного рудимента радянського виховання — страху; припинити «навчати» криком, а то й шарпанням. Страх формує рабську психологію, конформізм, а не розкуту особистість».

Якщо перефразувати М.Рильського, то про М.Кухту, підсумовуючи, доречно сказати так: «У викладача цього два рівня є крила: мудрість і сучасність — ґрунтовне й необхідне».

Р. С. «Погляд» та колеги з кафедри щиро вітають Марію Іванівну з ювілеєм. Хай знаковий символ дати народження й надалі буде покровом в усіх починаннях!
Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

НОВІ ВИДАННЯ

Антропонімія —
у новому науковому зрізі

Альма-матер поповнилася новою монографією. Цього разу наукове видання запропонувала Ольга ЧИЖМАР — провідна спеціалістка кафедри української літератури, наукова співробітниця НДІ україністики ім. М. Мольнара, випускниця філологічного факультету нашого вишу.

180-сторінкову працю «Загальнонаціональне та регіональне в закарпатській літературно-художній антропонімії XIX—XX століть» надрукувало видавництво «Карпатська вежа» (Ужгород, 2018 р.). Книжка є «першою спробою комплексного монографічного дослідження» за вищезазначеною тематикою, як зазначено в анотації. Авторка підбрала вагомий фактичний матеріал, який зорієнтує читачів у процесі розвитку закарпатської літературно-художньої антропонімії та загалом

допоможе зрозуміти особливості її становлення крізь призму творення нової української мови на Закарпатті в розрізі сучасних реалій.

Монографія складається з чотирьох розділів: «Консервативний напрям творення української літературно-художньої антропонімії на теренах Закарпаття (середина XIX — початок 40-х рр. XX століть)»; «Реалізм — основа закарпатської літературно-художньої антропонімії міжвоєнної доби»; «Закарпатська літературно-художня антропонімія повоєнної доби»; «Новітня закарпатська літературно-художня антропонімія».

Монографію присвячено пам'яті матері авторки Марії Гінцяк та наукового керівника Любомира Белея, котрий, до речі, був науковим редактором видання.

Цього місяця книжку вже встигли й презентувати. Захід відбувся у відділі карпатки Наукової бібліотеки УжНУ. Модераторкою виступила Валентина Барчан — професорка, завідувачка кафедри української літератури. Вітальне слово сказали також деканеса філологічного факультету Галина Шумицька, завідувач кафедри української мови, професор Іван Сабадош, доцентка кафедри української літератури Надія Ференц та інші колеги. Працівники краєзнавчого відділу згадували, скільки часу та зусиль для збору, систематизації, уточнення матеріалу в книгозбірні провела авторка видання. Пролунало й чимало теплих слів на адресу, на жаль, уже покійного Любомира Белея, роль котрого в цій монографії справді важко переоцінити. Завершили презентацію за коавою та неформальним спілкуванням. Під час зустрічі панувала затишна, душевна і, звісно, творча атмосфера.

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

ПРОЕКТ

На ФСИ — про толерантність
на кордонах Європи

На факультеті суспільних наук альма-матер активно реалізують проект «Толерантність на кордонах Європи: вимір для України».

Так, у залі вченої ради нашого вишу влаштували одноименну конференцію, організовану УжНУ та Мюнхенським університетом Людвіга-Максиміліана.

Головною метою форуму став обмін досвідом між Німеччиною та Україною щодо впровадження в освіту проектів, які сприяють формуванню політичної, етнічної, конфесійної толерантності, навичок успішної міжкультурної комунікації та уникненню непорозумінь.

Розпочала захід проректорка УжНУ Мирослава Лендєль, зазначивши: «Конференція передувала підписання меморандуму між кафедрою соціальної християнської етики факультету католицької теології Університету Людвіга-Максиміліана в Мюнхені, кафедрою політології державного управління та інституту релігійних студій альма-матер».

Мирослава Олександрівна подякувала керівникові проекту, ініціатору конференції, професорові Університету Людвіга-Максиміліана Маркусу Фогту, а також професорові УжНУ Миколі Вегешу, доцентів Ігорю Вегешу, очільниці центру гендерної освіти нашого вишу Мар'яні Колодій.

До конференції долучилося понад 50 науковців. На відкритті також був заступник голови Закарпатської обласної ради Петро Грицик.

Крім того, напередодні конференції відбулася серія відкритих лекцій чотирьох німецьких науковців. Маркус Фогт говорив про досягнення та ключові меседжі

християнської етики миру. Зокрема, йшлося про історію прийняття доктрини етики миру, заснування пацифістських релігійних організацій. Загалом лекція дуже актуальна, бо в Україні — війна. Зважаючи на це, науковець представив вісім концептів, які, на його думку, сприятимуть миру в нашій державі.

«Варто усвідомити, що війна — крайній спосіб вирішення проблем, тому німецький уряд не надає зброю українській армії, а допомагає інакше. Якщо ж протистояння триває, необхідно вести переговори, регулярно запроваджувати санкції проти агресора, ураховувати права людей, долати корупцію та олігархію. Важливими є дослідження сучасної війни, яких бракує. Довгостроковий мир вимагає міжособистісного спілкування, загоєння ран, прощення й примирення», — наголосив М.Фогт.

Думка швейцарського теолога Ганса Кюнга про те, що немає порозуміння між націями без миру між релігіями, стала лейтмотивом лекції.

Тему продовжив магістр теології Католицького інституту соціальних наук Ларс Шафферс із виступом «Міжкультурна та міжрелігійна толерантність на тлі європейської філософії Ремі Брага». Йшлося про теорію трьох джерел християнства (Єрусалим, Греція, Рим) і важливість пізнання давніх традицій, зокрема для подолання сучасної міграційної кризи в Європі.

Відтак після перерви виступив доктор Йоахім Клозе, розповівши про негативний вплив правого популізму в Німеччині. Своєю чергою, доктор Арнд Кюпперс прочитав лекцію «Соціальна ринкова економіка — програма соціального балансу та миру».

Ольга БРАЙЛІАН,
«Погляд».

НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

Звичайно-незвичайні пари

Як пише Ліна Костенко: «Будні роблять людей буденними». Щоб не трапилось такого, студенти 2 курсу відділення журналістики вирішили трохи внести корективи до навчання та провести практичні заняття в неформальній обстановці. На щастя, великому бажанню посприяти погода та відсутність вільної аудиторії (у зв'язку з ремонтними роботами).

Першу пару по-новому про-

вели на повітрі рідного вишу з дисципліни «Історія зарубіжної журналістики». Локація ідеально пасувала до теми («Розвиток писемності та публіцистики в Давній Греції та Римі»), адже студенти відчули себе справжніми ораторами, котрі виступали просто серед людей на вулиці. Атмосфера зачарувувала, бо, як не дивно, усі плідно працювали, навіть не відволікаючись на метушню поруч.

Ніколетта Цап поділилася враженнями: «Пари в неформальній обстановці дають змогу відпочити від щоденної рутини, пізнати нове за межами аудиторії. Практичне заняття з Олесею Василівною

певною мірою перенесло до епохи Стародавнього Риму та Греції, дозволило увявити себе в ролі учнів поважних філософів, тому дякуємо за це наставниці». Сама ж О.Барчан узагалі вважає, що в журналістів є чимало предметів, пари з яких доцільно рекомендувати поза межами аудиторій. Скажімо, із теорії і методики журналістської творчості, коли, приміром, ідеться про збір інформації. «Або ж узяти історію зарубіжної журналістики, у якій, до прикладу, розглядаємо античну публіцистику. Її автори теж часто творили на свіжому повітрі, що сприяло якості написаного», — додала Олесь Василівна.

Задоволеною була й однокурсниця Н.Цап Дар'я Пітра: «Значно приємніше працювати на свіжому повітрі, ніж у чотирьох стінах. Почуваєш себе спокійно, вільно, не думаєш про кінець пари, а просто насолоджуєшся моментом. У такій атмосфері легше зосередитися на завданні, виникає більше бажання брати участь у роботі, відповідати. Заняття в холі, як, скажімо, практичне з «Масової комунікації» у Наталії Толочко — також хороша ідея, оскільки є різниця між стільцями, партами та м'якими мішками. Дивно, але під час таких пар більше слухаєш та запам'ятовуєш інформацію, незважаючи на те, що поруч ходять незнайомі, котрі розмовами та рухами мали б заважати. Я залюбки ходила б на пари на свіжому повітрі, особливо поки тепло».

Що ж: думаю, головна місія заняття була виконана на «відмінно», оскільки студенти не лише почувалися по-особливому, а й у незвичний спосіб здобули практичні навички, засвоїли новий матеріал.

Галина СОВБАН,
студентка відділення журналістики.

Міщани, рицарі, каноніри...
Ужнівці реконструювали минуле

Павло ХУДІШ (на передньому плані праворуч)

Викладачі та студенти альма-матер, зокрема з факультетів історії та міжнародних відносин і суспільних наук, побували на днях Другетів та народної кухні в Ужгородському музеї народної архітектури і побуту.

Ужнівці разом з іншими учасниками сумлінно вживалися в ролі міщан, рицарів, канонірів — реконструювали історичні події. У такий спосіб відзначали 700-у річницю приходу званого європейського роду Другетів (панував у місті 360 літ) до Ужгорода. У місцевому скансені відтворили бій нових італійських рицарів із селянами. Головний організатор дійства — Клуб історичної реконструкції «Орден святого Миколая». Серед учасників був і доцент кафедри історії України Павло Худіш. Виступив у ролі бюргера — мешканця міста. Історичною реконструкцією займається давно.

Він зазначив: «Популяризуючи минуле, ми показуємо, що історія — цікава наука, здатна вразити, а ще її можна «оживити». Якби я зараз опинився на місці абітурієнта й побачив такий захід, то не вагався б, куди вступати».

День Другетів в Ужгороді відбувся вже другий рік поспіль. Торік організували своєрідну репетицію, а ось цього разу влаштували масштабний фестиваль, який, до слова, об'єднав із ще одним заходом — Днем народної кухні. А в цілому відвідувачі музею могли поринути в атмосферу старовинного закарпатського села. Василь Коцан, директор Закарпатського музею народної архітектури і побуту, зазначив: «На території скансену часто популяризуємо минуле, зокрема відроджуємо ремесла, якими займалися в нашому краї. Щотретьої суботи кожного місяця тут працюють ковалі «Вільної кузні». Традиційними стали й дегустації».

У спроектованому середньо-

вічному містечку, розгорнутому в музеї, сміливці вправлялися в стрільбі з лука, а учасники театралізованого дійства вражали показовими та професійними рицарськими боями.

Серед організаторів заходу — Федір Шандор — завідувач кафедри соціології та соціальної роботи. «Ця подія збирала реконструкторів з усієї області, ковалів, виробників крафтових виробів, фермерів, об'єднала угорську й словацьку історичні кухні. Презентуємо 700 років приходу Другетів, котрі змінили Ужгород із простого села на центр міського життя».

Загалом історичні реконструкції та гастрономічні фести — потрібні, адже представляють Закарпаття в усій багатогранності та унікальності. А демонстрація минулого виконує вагомий дидактичний роль. Відрадно, що ужнівці долучаються до цієї важливої місії.

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

ДО 73-ОЇ РІЧНИЦІ УЖНУ

Три історії успіху, або Per aspera ad astra

1 8 жовтня Ужгородський національний університет зустрів 73-ю річницю. І з нагоди дня народження альма-матер «Погляд» поспілкувався з випускниками вишу й дізнався, що УжНУ дав своїм «дітям» та як вони змогли реалізувати себе в житті після закінчення закладу вищої освіти.

Ще вчора вони були випускниками, а вже сьогодні — люди, які досягли своїх цілей та продовжують рухатися вперед. Хоч із різних факультетів, та однаково з трепетом згадують студентські роки й виш, який зробив їх такими, якими вони є тепер.

Марія ТУРЯНИЦЯ, випускниця відділення журналістики філологічного факультету, диплом отримала цьогоріч. Із позитивом згадує той час, коли була студенткою: «Перше, що дає університет кожному, — гарні спогади та вірних друзів. Ще в період навчання я

почала займатися громадською діяльністю. І було приємно: наставники успіяко це підтримували. Альма-матер робить нас мужнішими, мудрішими та впевненішими в собі. Працюю сьогодні фактично за спеціальністю — прес-офіцером патрульної поліції в Закарпатській області. Ні хвилини не шкодую, що присвятила університетові близько шести років» (закінчила не лише бакалаврат, а й магістратуру — прим. авт.).

Сергій ХАРУК, випускник фізичного факультету УжНУ, здобув спеціальність «Безпека інформаційних та комунікаційних систем». Диплом отримав теж у 2018 р. Про

навчання та виш згадує так: «Ці 6 років були надто насиченими, іноді навіть важкими. Навчання на фізичному факультеті дало мені поштовх до опанування мов програмування та викликало зацікавлення IT-сферою. Уже на п'ятому курсі працював в одній з ужгородських IT-компаній (як Android developer). Не жалкую про вибір спеціальності й факультету загалом. Рекомендуювати молодим абітурієнтам наш фізичний факультет, один із найкращих підрозділів УжНУ».

Оксана КРИЧУН училася на стоматологічному факультеті. Із теплотою згадує рідний виш, який завершила в 2011-му. Зараз

працює за спеціальністю — стоматологом в обласній лікарні: «У моєму випадку — велика честь бути першою випускницею стоматологічного факультету. Університет розширюється й розвивається. Ми, колишні здобувачі фаху, стали частиною того, що зароджувалося. На моє майбутнє вплинуло як навчання, так і студентське життя загалом, де кожен міг виявити себе. Будучи громадським деканом, здобула організаційні навички, які дуже допомагають тепер, а стоматологія стала мені не просто професією, а пристрастю. Відразу після закінчення вишу почала працювати

та з кожним роком удосконалюю себе. Наставники давали мені стимул. А згодом, викладаючи на факультеті післядипломної освіти, мала змогу подивитися з іншого боку як на себе, так і на студентів. Усе залежить від людини, котра чогось прагне. Її успіх тільки в її руках. Але для мене УжНУ став саме тим «майданчиком», із якого можна вийти на успішний шлях».

Отож випускники тепло відгукуються про альма-матер, а з нагоди 73-ої річниці народження бажають їй розквіту й гучних перемог. Приєднуємося!

Кароліна БУЧКОВСЬКА,
студентка відділення журналістики

БУДЬМО ЗНАЙОМІ...

«Say «Hello»

Вечірка на філфаку

Цього року вирішили познайомитися з першокурсниками в неформальній обстановці.

Ділилися кумедними історіями та говорили про серйозне: студентське самоврядування, навчання, загалом про насичене життя на філологічному факультеті. Старшокурсникам було чим поділитися. «Ми добре провели вечір. Панувала дружня атмосфера. Час минув непомітно. Ніби зі старими знайомими зібралися: просто й невимушено спілкувалися. Дивилися відеоролики, які робили наші попередники. Крім того, дівчата показували, як монтувати сюжети», — розповіла другокурсниця відділення журналістики Галина Совбан.

«Дізналися чимало нового про філфак. А ще я розуміла: мені подобається журналістика. Вона дозволяє досліджувати інформацію, розвиватися. Саме медійник одним із перших довідується про все. І може повідомити про це людям», — поділилася враженнями студентка 1 курсу Тетяна Голяк.

«Цього року прийшло доволі багато першокурсників, хоч ми змінили формат знайомства. Зібралися, щоб просто поспілкуватися. Спочатку представили студентський актив підрозділу: трохи розповіли про наше життя. Потім першокурсникам надали слово. Були й кумедні конкурси. Гра у фанти зацікавила навіть нас. Солодощі теж неабияк порадували», — повідомила студентка 2 курсу відділення журналістики Вікторія Кенідра, яка допомагала організовувати захід.

Наприкінці студенти навіть отримали домашнє завдання. Вони мали зробити спільну веселу світлинку біля нового стенду філологічного факультету.

Яна СОЗАНСЬКА,
студентка відділення журналістики.

ТАНЦЮВАЛЬНИЙ СПОРТ

Анастасія ЛЕНДЬБЕЛ і Аркадій ГУЛОВСЬКИЙ

Готгольд Лессінг, німецький теоретик мистецтва, драматург і літературний критик, який сказав, що «зачарування — краса в русі». Ця думка мимоволі згадалася, коли довелося споглядати за недавнім яскравим заходом на спортарені «Карпати», розташованій за Ужгородом.

Мова про міжнародні змагання всесвітньої класифікації WDSF Open у категорії «Молодь» («стандарт» і «латина»), командну зустріч країн Карпатського євро регіону та відкриті й класифікаційні змагання.

Глядачі насолоджувалися виступами 400 танцювальних пар у

УжНУ – із Кубком Карпатського євро регіону!

48 видах програми майже всіх вікових категорій. Як зазначила Олександра Мишко, основна організаторка турніру, голова Закарпатського обласного осередку Всеукраїнської федерації танцювального спорту, на Кубок Карпатського євро регіону з'їхали спортсмени й судді з 13 країн. Із-поміж дуетів було й близько 100 вихованців відповідних клубів області. Окремі з них потрапляли до числа володарів призових місць. Особливо приємно, що в найпрестижніших змаганнях у категорії «Молодь» WDSF Open у латиноамериканській програмі Аркадій Гуловський, студент 2 курсу економічного факультету нашого університету, разом із партнеркою Анастасією

Лендьял, ученицю Ужгородської ЗОШ № 1 (КСТ «Грація»), посіли 3 місце. Тріумфатори не приховували свого задоволення.

А.Гуловський: «Були раді виступити в рідному краї на одному з найважливіших для себе танцювальних заходів року. На фоні сильних суперників показали хороший результат».

А.Лендьял: «Разом у парі ми вже рік. Раді, що так добре виступили. Чому саме вийшло в «латині»? Це наша коронна програма. Яюсь так склалося. Вона манить особливою танцювальною стихією».

Слід додати, що неабияку зацікавленість викликали й командні виступи. У них свою майстерність демонстрували спортсмени з

Молдови, Словаччини, Румунії, Австрії та України. У захопливому видовищі збірна нашої держави, сформована з танцюристів Києва й Ужгорода (знову без наших не обійшлося!), посіла друге місце. Попереду — лише австрійці.

Загалом словами важко передати всі емоції, які вирували на паркеті й поза ним. За згаданим Лессінгом, це справді зачарування, краса в русі під чудову музику та в неповторному одязі спортсменів. Приємно також констатувати, що представники УжНУ допомагали в організації та проведенні заходу, а те, що стали призерами, — то втішає подвійно!

Володимир ТАРАСЮК,
«Погляд».

ФЕСТИВАЛЬНЕ

Ізнову медійна сім'я в повному зборі. На території «Скалки» — традиційна неформальна зустріч викладачів і студентів відділення журналістики.

Здається, того дня заходу сприяло все: чудова осіння погода, гарний настрій у присутніх. Та й захід розпочали нетрадиційно — перевіркою фізичної підготовки. Молодь мала «дотягнутися до інформації» у формі стрибків у довжину. Хоч із завданням усі гідно впоралися, та переможницею стала представниця з команди

Зустрічай нас, «Інформаційна миска»!

«Бур'ян». До речі, студенти вигадали доволі оригінальні назви (журналісти: «Перший некабельний» (1 курс), «Молоді вовчиці» (2), «Перчик чилі» (3), «Ветерани 20+» (4); а ось рекламісти (2, 3, 4 курси) об'єдналися в збірний колектив під навою «Бур'ян».

Увесь день викладачі та студенти готували страву, без якої поїздка була б уже не такою «гостренькою» і «смачною», — бограчу. А «Бур'ян» здивував усіх! Відійшовши від традиції, учасники вирішили запекти апетитне м'ясо на вогні.

«Городки»! Саме так називався другий конкурс — символічно на перевірку точності інформації. Слід

було влучити дерев'яною палицею в пластмасовий «стаканчик» із певної відстані. Відзначився 3 курс.

І ось, нарешті, конкурс знайомств із командами. Тут варто віддати належне першому курсу журналістів, котрий переміг, удачно представивши враження від перебування в новому для себе університетському середовищі.

Загалом того дня і інтелектуальних, і спортивних конкурсів вистачало. Четвертий із них — жіночий армреслінг — показав, наскільки сильними можуть бути дівчата. А тріумфували «бур'янівці».

Цікавинкою заходу стала «Вільна пошта». Вона діяла впродовж

дня. Кожен міг анонімно написати враження чи висловити почуття до викладачів або студентів. Зачитували такі листи наприкінці заходу.

...Усі його чекали — і ось він тут! Смаченький, гарячий та соковитий. Бограч! Це означає, що настав час останнього конкурсу — приготування страви на вогні. Другий рік поспіль команда вже 3 курсу журналістів доводить майстерність варити найсмачніше на «Інформаційній мисці».

У цілому першокурсники гармонійно влилися до великої медійної сім'ї та ще й перемогли в інтелектуальному конкурсі. Ми ж усі, незалежно від здобутих місць, добряче відпочили...

Євгенія МАМОНОВА,
студентка відділення журналістики.

НА ДОЗВІЛЛІ

Стоп – знято!

Відоме ім'я переможців фіналу XXI сезону Закарпатської ліги КВН!

Фото Тетяни БОЦЬ

В облмуздрамтеатрі на завершальних іграх змагалися: «Счастье бывает разное», «Одуванчик», «Свідки Геродота» (історичний факультет), «Дробовик-Бітбоксер» (факультет іноземної філології) та «Я більше так не буду».

Спочатку ведучий зачитав результати конкурсу, організованого в одній із соцмереж, де вболівальники голосували за учасників. Найвищий результат (0,6 бала) — в «Одуванчика».

Далі всі конкурси відбувалися за звичним сценарієм. Зокрема, гумористи змагалися у «Відеоісторії», «Розминці», «Імпровізації» (цього

разу тематикою стали вибори КВНівського мера міста) та «Фристайлі».

Команди, мабуть, чимало попрацювали над сценарієм, адже атмосфера видалася емоційною та справді смішною! Відтак ведучий почав оголошувати оцінки, зароблені впродовж виступів. За результатами голосування суддів та користувачів «Інстаграму», «бронзу» узяло

«Счастье бывает разное» (18 балів), «срібло» — у «Дробовика-Бітбоксер» (18,4), а переможець і, відповідно, золотий призер XXI сезону Закарпатської ліги КВН — команда «Одуванчик» (18,8 бала). Щиро вітаємо тріумфаторів! Натхнення та подальших успіхів!

Тетяна БОЦЬ,
студентка відділення журналістики.

КВН зібрав друзів на Кубок

В обласному палаці дитячої та юнацької творчості ПАДІЮН відбувся ще один помітний захід Клубу веселих і найкмітливіших, а саме — фінал Кубка Закарпатської ліги КВН.

У залі зібралось чимало поціновувачів гумору, які прийшли вболівати за своїх фаворитів. А за почесний трофей змагалися: «Десятам» — команда географічного факультету УжНУ; «Ва-банк», який представляв економічний підрозділ альма-матер; «Наомі Кемпбелл» — 5 учасниць різних спеціальностей; «Нарцис» із Хуста; філологи нашого університету під назвою «4 поверх»; хлопці з колективу «Турбозефір».

Цього разу програму вів Олександр Свєргун, котрий підтримував

веселу атмосферу аж до завершення заходу. Журі очолювали: актор команди КВН «Тяп-ляп» Валерій Костицький, чемпіон Закарпатської ліги Надія Жукова, прес-секретар Олександра Артюхіна, власник Comedyorg Віталій Тороні, а також Руслан Музалевський (більше відомий як Джафар) та незамінна Марина Федчик.

Розпочав вечір чемпіон Закарпатської ліги-2018 «Одуванчик». Далі кожна з команд мала власне представлення, що й зархоувалося як перший конкурс. А найцікавіше почалося під час «Розминки», коли учасники імпровізовано відпо-

відали на запитання членів журі.

Підсумки сезону підбив Сергій Денисенко, директор правління та головний редактор Закарпатської ліги. Зі сцени він оголосив переможців у таких номінаціях: «Відкриття сезону» — студенти історичного факультету під назвою «Свідки Геродота»; «Краща акторка» — Рената Шеверя з «Наомі Кемпбелл»; «Кращий актор» — Павло Компанієць («4 поверх»); «Кращий капітан» — Іван Бонь («Дробовик бітбоксер»); у номінації «За вагомий особистий внесок у розвиток руху КВН Закарпаття» відзначили Володимира Кірсанова, редактора ліги.

Вирішальною частиною шоу стало оголошення нових володарів фіналу Кубка Закарпатської ліги КВН — команди «4 поверх» філологічного факультету УжНУ. Вітаємо тріумфаторів!

Євгенія СЕМЕНЕНКО,
студентка відділення журналістики.

«Погляду» в № 9 (214)

визано: «Лекція в... саду...»

Мирослави ГАРАЗДІЙ.

Найрейтинговішою за кількістю переглядів у «Фейсбуку» стала ця ж публікація.

Вітаємо авторку!

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!

Читайте «Погляд» на сайті Ужгородського національного університету за покликанням: <http://www.uzhnu.edu.ua/uk/cat/university-poglyad/issues>.

А з найважливішими матеріалами номера ознайомлюється на сторінці «Погляду» в соціальній мережі Facebook: <https://www.facebook.com/uzhnu.poglyad>.

— Ти чув, Андрія відрухався із секції альпінізму?

— За що?

— Уявляю, хтось його звинуватив у тому, що він піднімався на шостий поверх ліфтом!

***

Вирішила схуднути, записалася на фітнес, басейн і на хор.

— А на хор для чого?

— Байдуже, аби лише не було часу їсти!

***

— Одружені тільки тиждень, а ти вже зі мною сварився...

— Так, але ти забувася, що я цього чекала два роки!

***

Клієнт — адміністраторові: — Можна зробити так, що б у мене з 00:00 до 9:00 не було Інтернету?

— Що, спати хочеться?

— Ага...

ОГОЛОШЕННЯ

Утрачену залікову книжку, видану п'ятикурсникові математичного факультету (заочна форма навчання) ВАРОДІ Єврінові Олександровичу, уважати НЕДІЙСНОЮ.

***

Утрачений студентський квиток, виданий четвертокурсниці медичного факультету КОСТИРІ Олесі Володимирівні, уважати НЕДІЙСНИМ.

***

Утрачений студентський квиток, виданий МАТОЛЧІ Вероніці Йосипівні, другокурсниці факультету міжнародних економічних відносин, уважати НЕДІЙСНИМ.

Орган вченої ради Ужгородського національного університету.

Замовлення № 1700.

Ціна — безкоштовно.

Виходить щомісяця. Номер підписано до друку: 30.10.18.

Засновник і видавець — Ужгородський національний університет. 88003 м. Ужгород, вул. Підгірна, 46.

Номер надруковано у видавництві «А-прінт», 46010 м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28. Тел.: (352) 52-27-37, 0673501794.

Наклад 1000 примірників. Формат А 3, 2 ум. друк. арк.

Адреса редакції: 88016 м. Ужгород, вул. Університетська, 14. Поштова скринька: poglyad@uzhnu.edu.ua Тел.: 0678808571.

Реєстраційне свідоцтво ЗТ № 449/41 від 7.02.2008.

Головний редактор:

В.Ю.ТАРАСЮК.

Дизайнер графічних робіт:

О.М.БРАЙЛЯН.

Кореспондент: М.Б.ГАРАЗДІЙ.